

og det er gjort gældende, at der ellers i disse Biseebøger kan skjule sig Roudrift af Berksamlinger, og det kan der være noget i; jeg tror, at Motiverne have Ret, naar de sige, at naar man beder Forfatteren om Tilladelse til at bruge hans Sange til Biseebøger, vil han ikke modsætte sig det, naar det er loyalt Brug. Men en anden Forandring tror jeg, har større Betydning, det er den, at man ikke maa bruge Stykker af større Skrifter i Skolebøgerne undtagen ved den elementære Undervisning. Tidligere var, saa vidt jeg veed, den almindelige Regel, at man kunde bruge dem til alle Skolebøger, og jeg tror, at det vilde være noget vanskeligt at gøre Skel mellem, hvad der er elementær Undervisning og hvad der ikke er det. Det vil let give Anledning til Tvivl, og det forekommer mig, at Undervisningsbøger overhovedet kan man uden nogen stor Skade for Forfatteren give den samme Afgang som tidligere til at benytte, hvad der egner sig dertil, af Litteraturen. — I Punkt 6 i samme Paragraf, hvor Talen er om Tidsskrifter og Dagblade, er der gjort den Forandring, at Dagblade og Tidsskrifter ere blevne lige stillede. I den nu gældende Lov har dette jo været noget tvivlsomt. Der er nu Afgang til at benytte enkelte Artikler i Dagblade af andre Dagblade, men derimod ikke Artikler af Tidsskrifter, og det har fort til, at enkelte Ugeblade, som saa have betragtet sig som Tidsskrifter, have indsat et almindeligt Forbud mod Eftertryk. Om der er nogle af de nuværende der gøre det, veed jeg ikke, men der var i alt Fald tidligere et Ugeblad, som gjorde det. Her ere Dagblade og Tidsskrifter altsaa stillede lige, saaledes at et Dagblad kan benytte længere Artikler af et andet Dagblad, et Tidsskrift af et andet Tidsskrift eller omvendt. Men saa er her tilføjet, at det gælder ikke „om Arbejder af videnskabeligt eller digterisk Indhold eller om større Artikler, ved hvilke der er taget Forbehold mod Eftertryk“. Dette sidste er jo noget nyt. I den nuværende Lovgivning hedder det kun, at enkelte Artikler ere undtagne. Jeg veed, at Domstolene i de senere Aar ere komne til det Resultat, at ved disse enkelte Artikler maatte forstaa Artikler af æstetisk Indhold, længere Udviklinger eller æstetiske Skildringer, overhovedet Føljetonstof, medens jeg derimod ikke tror, at man hidtil har kunnet forbyde et Dagblad at optage fra et andet andre enkelte Artikler, naar det udtryffeligt angav sin kilde. Det er det, man nu vil gøre. Jeg er noget i Tvivl, om det er rigtigt. Det vil jo føre til,

hvis Bladene ville benytte i noget større Omfang at sætte „Eftertrykt forbydes“ paa, at de store, bedst stillede Blade, som kunne betale godt, ville være i Stand til at bringe disse lærerige, nyttige Artikler, medens de andre Blade, Smaablade, som man nu en Gang ikke kan undvære, og som ogsaa have deres Opgave, men som ikke kunne betale, ville være fuldstændig afstaaerne fra i enkelte Tilfælde at bringe en meget nyttig og læseværdig Artikel videre til deres Læsere. Jeg er noget i Tvivl, om ikke dette, ligesom adskillige andre Ting i dette Lovforslag, vil komme til at gaa noget for meget ud over den Nytte, som Befolkningen i det hele skal have af Pressen og Litteraturen.

Hvad endelig angaar den i § 28 nævnte Kommission, vil jeg dog henstille, om det ikke var det rigtigste, at dens Medlemmer valgtes for en Tid; det vil jo ikke blive Tilfældet efter Forslaget saaledes som det nu lyder. Der gør sig jo ogsaa literære og kunstneriske Strømninger gældende, som kunne være meget forskellige til de forskellige Tider, og man kunde da komme til et saadant Forhold, at en Kommission, der var valgt under et Synspunkt og af en Minister, der nærede stærkt udprægede Ansuelser i en Retning, kunde komme til at virke under Forhold, hvor dens Virksomhed ikke vilde blive meget tidsparende. Jeg tror derfor, det vil være rigtigst, at man skifter disse Medlemmer eller i hvert Fald lader Tiden for deres Virksomhed udløbe; man kunde jo saa vælge de samme Medlemmer igen, hvis man ønskede det.

Med Hensyn til selve Sagen i sin Helhed staar jeg altsaa noget tvivlsom og vil helst foretrække at udsætte dette Spørgsmaal, indtil vi kunde saa være Rationelle med, eller i hvert Fald indtil de ansaa det for nødvendigt at slutte sig til de andre europæiske Lande i den Henseende, og med Hensyn til forskellige Enkeltheder maa jeg ønske Forandringer, og navnlig at hele Forslaget maa blive underkastet et omhyggeligt Gennemsyn, saaledes at det kan vinde i Tydelighed og Klarhed, hvad det trænger til.

Det. Hansen: Jeg maa være enig med den sidste ærede Taler i, at Sproget i dette Lovforslag ikke helt igennem er godt. Der er mange Paragraffer, som virkelig fordrer en gentagen Gennemlæsning blot for nogenlunde at kunne forstås. Jeg er ogsaa standsat ved § 12, som det sidste ærede Medlem omtalte, og den underlige tilshneladende Modsigelse, der foreligger mellem 1ste og 2det Stykke, men jeg tror, Gaaden kan løses paa den Maade, som han selv antydede. —